

planlægges i starten med 20 senge. Rigshospitalet er parat til, i en overgangsperiode, at øge aktiviteten på den plastikkirurgiske afdeling, hvis det måtte blive nødvendigt.

Herefter indstiller *mindretallet* beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) vil undlade at stemme ved beslutningsforslagets 2. (sidste) behandling og udtaler:

I en skrivelse af 16. maj 1984 til Diakonissestiftelsens bestyrelse godkendte indenrigsministeren de fire storkøbenhavnske sygehuskommuners forslag af 11. maj 1984 om at nedlægge Diakonissestiftelsens hospital pr. 1. januar 1985 og i stedet indrette et geriatrisk center, drevet af Københavns kommune, fra samme dato.

Dermed havde indenrigsministeren klart undladt at følge den folketingsbeslutning, som et stort flertal i folketinget, omfattende bl.a. de nuværende regeringspartier, havde gennemført mindre end 3 år før, den 2. juni 1981. Godkendelsen af nedlæggelsen var tilmed givet, uden at folketinget forud var orienteret herom. Folketingets kommunaludvalg modtog den 21. maj 1984 et materiale om nedlæggelsen af hospitalet til orientering.

Straks efter indenrigsministerens beslutning indledtes en række nødvendige forhandlinger mellem de mange parter, der er berørt af den meget store omlægning, det er at nedlægge et hospital, flytte dets funktioner til andre hospitaler og i stedet indrette bygningerne til andre formål.

Disse forhandlinger er meget langt fremskredne, og en lang række afgørende beslutninger er truffet og delvis gennemført i praksis, både hos statslige myndigheder og i de sygehuskommuner, der er omfattet af beslutningerne. Blandt andet har socialministeren den 17. oktober 1984 godkendt indretningen og vil give økonomisk støtte til driften af det geriatriske center, som Københavns kommune opretter fra 1. januar 1985 i bygningerne.

På denne baggrund må socialdemokratiets medlemmer af kommunaludvalget konstatere følgende:

For det første er det nu dokumenteret, at folketingsbeslutningen af 2. juni 1981 var en rent politisk demonstration uden reelt indhold og uden vilje til at give den reelt ind-

hold. Partierne bag beslutningen ønskede ikke at give ministeren de nødvendige beføjelser eller at stille de statslige midler, der var nødvendige, til rådighed.

For det andet er det givet, at det beslutningsforslag, der nu er til behandling, også er uden reelt indhold. Det følger allerede af, at det heller ikke giver ministeren nogen som helst beføjelse eller stiller statsmidler til rådighed til hel eller delvis drift af det hospital, som sygehuskommunerne ikke finder der er behov for.

For det tredje er de forberedelser til omlægningerne af Diakonissestiftelsens hospital, som indenrigsministerens tilladelse af 16. maj 1984 gav startsignalet til, i dag så langt fremme, at det er næsten umuligt at forestille sig, at en fornyet henstilling til ministeren om at bevare hospitalet, som folketingsbeslutningen jo er, kan tænkes gennemført.

Socialdemokratiet havde meget gerne set, at Diakonissestiftelsens hospital var blevet bevaret som egentligt hospital, men ønsker ikke at bebrejde sygehuskommunerne, at de har måttet træffe beslutning om at lade deres patienter behandle på deres egne hospitaler i stedet for på Diakonissestiftelsens. Det er følgen af en række nødvendige omlægninger i det storkøbenhavnske sygehusvæsen, især på grund af allerede skete og kommende forringelser i kommunernes økonomi.

Læbe-/ganespalteafdelingen må sikres fagligt gode og patientvenlige forhold. Læbe-/ganespaltekirurgi er et landsspecialie og hører derfor naturligt hjemme på rigshospitalet, når den nuværende placering på Diakonissestiftelsens hospital må opgives. Det er imidlertid afgørende, at de problemer, der uundgåeligt vil være ved flytningen, løses på en god og forsvarlig måde. Det er utvivlsomt, at en placering af læbe-/ganespalteafdelingen på Københavns amts sygehus i Gentofte som foreslået fra anden side også vil være en fuldt forsvarlig og god løsning.

Det fremgår imidlertid af de oplysninger, der er givet til udvalget, at den altovervejende opfattelse hos de myndigheder, der har ansvar i denne sag, er, at specialiet bør placeres på rigshospitalet.

Denne vurdering tilslutter mindretallet sig, men ønsker at tilføje, at man opmærksomt vil følge, hvordan løsningerne bliver for læbe-/ganespaltepatienterne.